

ДЕТСКИ СВѢТЪ

ГОДИНА XVII.

ОКТОМВРИЙ, 1937 – 1938

КН. 1.

Одобрено и препоръчано отъ Министерството на народното просвѣщение съ
окръжно № 4,613 отъ 11 декемврий 1936 година.

КНЯЗЪ СИМЕОНЪ ТЪРНОВСКИ

*Живѣли царь и царица. Тѣ
още живѣятъ. Всичко си имали.
Само едно си нѣмали — мъжка
рожда отъ сърдце. Итова страшно
много ги измъчвало. Нѣмало,
кой да наследи престола имъ, кой
да се грижи следъ тѣхъ за добро-
то на народа. Измъчвалъ се много и
самиятъ народъ. Той се страху-
валъ, да не останатъ децата му*

*безъ достоенъ водичъ въ живота. А тежки времена
настъпвали.*

*Най-после Богъ се умилилъ. Той прати-
лъ престолонаследникъ. Тогава става нѣщо, което и въ
приказкитъ не се разправя. Щомъ изгърмяватъ то-
поветъ сто и единъ пжтъ, малки и голѣми се спущатъ
да се прегръщатъ отъ радостъ. Отъ села и градове, отъ
паланки и отъ колиби почватъ да се стичатъ старци
и деца, жени и мъже, да минаватъ презъ двореца и
да поднасятъ подаръци за царския синъ. Три дни и
три нощи хиляди и хиляди се низали презъ двора
на палата, пѣяли, викали „ура!“ и се веселили. Кръш-*